

APUD

SOCIETATEM EDITRICEM ROMANAM

ROMA - Via delle Coppelle, 35 - ROMA

excerpta ex Commentario VOX URBIS veneunt, quae sequuntur:

SATURIO

TARCISIUS

COMOEDIA = = = =

= = = = JOANNIS

B. FRANCESIA =

LATINIS VERSIBUS CONSCRIPTA

ET IN TRES ACTUS DISTRIBUTA

= EDITIO ALTERA =

VEN. LIBELL. 1.00

ACTIO DRAMATICA =

= = = = JOANNIS

B. FRANCESIA =

VERSIBUS SENARIIS CONSCRIPTA

=====

= EDITIO ALTERA =

VEN. LIBELL. 0.50

ARRAE GORGONIAE

= = = = MILESIA FABULA = = = =

JOACHIM ANTONELLI COSTAGGINI

VEN. LIBELL. 0.60

QUAELIBET OPERA EDENDA SUSCIPIUNTUR

Ann. XIV.

ROMAE, Mense Julio MCMXI

Num. VII.

VOX VRBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

Semel in mense prodit

CONDIDIT ARISTIDES LEONORI EQUES

POSSIDET ATQUE ADMINISTRAT SOCIETAS EDITRIX ROMANA

Premium annuae subnotationis, est:

In Italia: Libellarum 6

ubique extra Italiam: Lib. 9 (Doll. 1,80; Sch. 7; M. 7; Rubl. 4; Coron. 9)

ANTE SOLVENDUM ET RECTO TRAMITE MITTENDUM

AD SOCIETATEM EDITRICEM ROMANAM

ROMA — Via delle Coppelle, 35 — ROMA

SUBNOTATIO EXTRA ITALIAM FIERI POTEST:

IN RUSSIA

apud
Gebethner et Wolf

Varsaviae Polonorum
Rakowskie Przedmiescie, 15

IN ANGLIA

apud

"Kronika Rodzinna.."

Varsaviae Polonorum
Krakowskie Przedmiescie, 6

IN CANADA

apud

Burns and Oates

London W.
28, Orchard Street.

Librairie Granger Frères

Montreal

1699, Rue Notre-Dame

VOX URBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

Usum latini sermonis per orbem universum tuetur ac fovet

Itaque, latine omnino exarata, scripta edit, quae populos omnes aliquo modo attingant, a publica re ad bonas artes, a litteris ad historias, a philosophicis ad sociales quaestiones, a nuncis et significationibus ad simplices et facili stylo expressas descriptiones, narratiunculas, dramaticas actiones; ab antiquitatis scientia ad dialogos vitae argumenta maxime communia tractantes, unde colloquia latine inire atque alere detur; a doctorum virorum scriptis nondum vulgatis aut parum cognitis ad primas adolescentum exercitationes, quae incitamentum veluti in palaestra eorum conatibus conferant; a Pontificiis denique documentis praecipuis ad iuris regulas in S. Congregationibus inducas; haec omnia ut quisque vel ex dissitis regionibus, aut cultu, doctrina, animi proclivitate, artibus alter ab altero diffinis per commentarium cumdem expiere desideria sua possit.

PRETIUM ANNUAE SUBNOTATIONIS EST:

In Italia libellarum 6;

ubique extra Italiam: Lib. 9 (Doll. 1,80; Sch. 7; M. 7; Rubl. 4; Coron. 9)

ANTE SOLVENDUM ET RECTO TRAMITE MITTENDUM

ad Societatem Editricem Romanam

ROMA — VIA DELLE COPPELLE, 35 — ROMA

QUAE COMMENTARIUM POSSIDET NUNC ATQUE ADMINISTRAT.

Ann. XIV.

ROMAE, Mense Julio MCMXI

Num. VII.

VOX URBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

Rerum index:

Rhetoricae animadversiones. De confutatione.

Disputationes philosophicæ Modernistam Inter et Thomistam. De iudicio practico penitus inquiritur; seu de iudicio consilii et de iudicio executionis.

Horae subsecivae. I. Aristaeus. II. Mooreani carminis «The last rose of summer» adumbratio.

Stili lapidarii elem. nt. — De inscriptionibus sacris.

A Mexico ad Angliam.

Colloquia Latina. Ascensus.

Ex Italis urbis. De Iudis gymnici Augustae Taurinorum.

Acta Pontificia. Litterae Apostolicae ad Pontifici Instituti Biblici prae-
sidem et doctores de studiorum cursu in eodem Instituto confirmando
ac provehendo.

Ex Sacris Congregationibus Romanis sententiae novissimae se-
lectae. — Ex Congregatione Indicis. — Ex Congregatione S. Officie
(Sectio de Indulgentiis). — Ex Congregatione Rituum.

Diarium Vaticanum.

Annales: Mauritanie res. — Albanensis seditio.

Publici per orbem coetus legibus forendis.

Per orbem.

Loc. — auditoribus aperte et tunc obiectis.

Socis et lectoribus monitum.

Aenigmata.

Appendix: Euplius.

RHETORICAE ANIMADVERSIONES

De confutatione.

Pervolventi mihi et commentanti librum illum «Orator» quem Iunio Bruto Cicerio dicavit, summam eloquentiam attingere videbar, quum post tria illa quae Aristoteli placuit ἀριθμοὶ, πέντε et λόγοι nominare, strictim a Tullio pertractata, omnia quae ad optimum oratorem informandum longa informatione enucleata percurri. Tum tanta rerum copia commotus, quasi formam quandam oratoris in mente effingere coepi; deinde vero quo eum maiorem ac nobiliorem, doctore Tullio, feceram, eo me maior exspectatio tenebat, quibusnam orationibus, quibusve praeceptis, ea tanta vis comparatur. Quum autem istam uno cognoscendi studio ad ductus, acquirerem, sententiam quamdam, in rhetorica ad Herennium mihi quandam praelectam, in memoriam revocavi; quae ita se habet: (1) «totam spem vincendi rationemque persuadendi positam esse in confirmatione et confutatione». Ex his vero duabus orationis partibus mihi a confutatione incipiendum decrevi. Quem ad modum enim in terra fieri solet, ut non antea in ea semina ad capiendos fructus inserantur, quam inutiles herbae et noxiæ radicibus tolluntur, sic argumentationis vitiis penitus perspectis, et omni labore detracto, via patet reliquæ orationi. Atque id eo magis mihi est persuasum quod, auctore Cornificio: (2) «haec cognitio vitiis argumentorum duplē utilitatem afferet; nam et vitare in argumentatione vitium admonebit, et ab aliis non vitatum commode reprehendere docebit». Quod quidem postremum est maxime aestimandum, quum omnes vias, quibus fallacie et captiones adversariorum retexantur, aperiat. His igitur rebus per-

pensis, confutationem evolvendam ac tractandam suscepimus.

Ac primo quidem quis dubitet quantum vim oratoribus attulerit confutandi facultas? Ego vero quoties viros eloquentes admiror, non tam copia doctrinae et elocutionis forma, quam ipsa acie argumentationum et animorum pertractatione commoveor. Disertus vere sit Cicero, eruditissima rhetorices et philosophiae praecepta tradens, et maximam eloquentiae laudem sibi vindicans; ornatissimus profecto legem Manillii suadens, in qua summa reipublicae salus agebatur; amplissimus magna Quiritium frequentia circumdatus, crebris plausibus et clamoribus eum ab exilio reducem excipiente: sed nunquam, mea sententia, nobilior, quam quum, nullo audeente, dictatoris voluntati resistent, Roscium filium tot adversarios perfringens defendit.

Utinam sacri nostri concionatores illa essent ratione confutandi praediti, ut verissimam causam, cui catholici servimus, omni laude ac dignitate defendere ac tueri possent! Fuit tempus illud quum uno Pontificis nutu frequentes in templo populi cogerentur; qui etsi nefaria sceleris suscepissent, atque inusti vitiis aliquando fuissent, raro tamen a catholica fide deficiebant. Nunc vero quum tot errores in profanis coetibus ab improbissimis viris decantentur totque doli in plurimorum scriptis detegantur, incredibili dexteritate indigemus, ut pravas adversariorum artes explicemus. Quare hodie vel maxime nostris argumentationibus est plane accommodatum praeceptum, de entymemate ab Aristotele traditum: «illud scilicet magis praestare quo refellatur, quam illud quo probetur». (1)

Omni igitur industria in confutatione confienda est elaborandum. Atqui non facilis est, huius ratio com-

(1) Lib. I., cap. XI. — (2) Lib. I., cap. XI.

(1) Lib. III., cap. XVII.

EUPlius

(8)

Actio dramatica a I. B. Francesia versibus senariis exarata.

MAXIMUS.

Eiusque subitum a nobis aufugium,
Rumorque libros tradidisse publice,
Pavorem mittet in Christianos. Satanas
Haud posset ipse melius hos perdere.
Quae trepidatio fiat! Quae confusio!
Duos viros sume, vel tres, vel amplius,
Quos necessarios credis facinori!
Ferat hic litteras, Volusium terreat
Ille, ne disturbet nostras insidias.
Erit si molestus; venenum, g'adius
Potest nos liberos perfecte reddere.

CALVIANUS.

Eamus hinc intro, ne cui suspicio
Sit nostrum! Recte nosti, quantum reprobos
Vulgi nos aestimat turpis opinio!
Sed admodum falso! (ironice).

MAXIMUS.

Sic te Dii sospitent!
Ipsi nos caelestes servent incolumes (ronice : incentes,
introeuntes).

SCENA III.

CYRUS, qui exit ex insidiis.

CYRUS

Ad tempus cepi, perfidi, vos denique!
Sint actae gratiae Deo quam maxime,
Viros qui perdet perditos hos merito!
Quot verba infaciunt! quotque fallacias!
Et ille vultu, lepidis qui moribus,
Praefectus Urbis, et mendaci puteus.
Curnam Volusium punire quaeritant?
Et Euplium nostrum virtute praeditum?
Eorum virtus generat fastidium,
Ut fumus saepius lacrimas elicit.
At vos, qui vultis Euplium perdere,
Volusium mille perfidis artibus,
Perdam velocior, vel tantillus puer!
Quid ergo primum? Prius sine cogitem! (pausat
secum ipse cogitans).
Ita, recte, probe! Rem patri aperiam,
Eius requiram validum consilium,
Et mox cuniculis vertam cuniculos (exit).

SCENA IV.

OCRIS

Mox rem commisit perquam difficilem
Ille molossicus, virgarum flagitium,
Vocant quem Maximum, vocare minimum!
Dabis bina, dixit, Euplio vulnera, (imitatur vocem
Maximi).
Docet qui doctrinam, mendacem, perfidam,
Et voluntati Caesaris contraria.
Fac pro rorsus vulnus siet ut mortiferum;
Eumque multis percussum vulneribus
Compones conditum cito in foveam
Tibique praemium dabo propositum.

Mihi quid autem mali fecit Euplius?
Si vafer est ille, ego sum vaferimus.
In foveam cades, perverse, tu, prius.
Egonam dico Ocris, praeceps praecipitum,
Fui si ipsem mortis causa sociis.
Viribus polleo, nervis et artibus....
At nunc cur Euplium mactare debeo?
Quis est? Mihi quid egit? Mihin? Nil, puto!
Eis? Quis scit? Ilatas ipsis iniurias
Meo cur inf'e gladio vindicem?
Multis sic usque, servitutem servio,
Et praeter propter aegram sic vitam traham...
Misellus invideo vitam cellarii.
Magis cellarius quam macellarius!
Viderem potius vinum quam sanguinem....
Placet quidem bonum, magis si esset optimum,
Quod heri plurimis in cellis conditur.
Nulloque perperam dilutum flumine.
Seclus, falernum ingulare, maximum.
Hoc namque inuri vitio profiteor.
Quid hic moror? Miser! non audet nunc Ocris
Novum sua crimen manu committere!
Ad haec, si tandem liberer periculo,
Daturum, Bache! promitto sacrificium.
Quod? Libabo binas vel ternas testulas,
Quas, adiuvante te, furabor herulo.
At ostium crepuit... Hinc recto fugiam! (exit)

SCENA V.

FELIX deinde OCRIS rursus (1).

Audisse videor loquentem ante ostium,
Vix exeo, disparuit! Quis sit? Nescio.
At, at, fugientem cerno virum longius...
Sistit, me spernit manibus, currit iterum...
Vade, vade! in... Non dicam crucem amplius;
Crux ipsa venit salus nempe saeculo!
Iuvabit illum vocare nunc denuo.
Stat, respicit, videt... Vocabo gestibus...
Veni, tibi dabo... (2) Novi nunc hominem,
Solet qui vino semper ingurgitarie.
Meus iecit puer timorem maximum,
Duos audisse colloqui cum diceret
Hic ante ostium minantes in Euplium.
Quis autem scit an ipse cuncta resciat! (3)
Tun's? Quo vadis, magna virgarum seges?

OCRIS.

Malis ita verbis sic me tu suscips?

FELIX.

Nec amplius. Paucis te velim. Quid geris?

OCRIS.

Cur ista interrogas? Scis quid concredidit

Nuper ille furifer pessimus Maximus?

(Ad proximum numerum).

(1) Ingreditur secum ipse loquens et hoc et illuc circumspicit.
(2) Signo vinum miscere exprimit.
(3) Ingreditur Ocris.

SOCIETAS EDITRIX ROMANA

ROMA - Via delle Coppelle, 35 - ROMA

praeter Officium nuntiorum et publicae rerum praedicationis, tum
per Italiam omnem, tum apud exteris gentes, quo facilis satisfaceret
pluribus et Diurnorum suorum, et VOCIS URBIS commentarii sociis et
lectoribus requirentibus consultationes, consilia, explanations, sollici-
tationes apud forenses aut civiles magistratus, aptum quoque recens
instituit

OFFICIUM CONSULTORUM ET PATROCINII,

quod eximiis iuris peritis concredidit.

Huiusmodi officii peculiare munus imprimis datum est, ea apud
Curias quaslibet et publicas administrationes procurandi, quae in com-
modum Sacerdotum in eorumque iurium omnium tutelam cedere maxime
possint, uti parochialium congruarum supplementa, cultualium expensa-
rum solutionem, regalium placitorum expeditionem, redditum conver-
sionem, potestatem hereditatum vel aliarum liberalitatum excipiendarum,
docendi facultatem, etc.

PRO OMNIBUS

DILIGENTIA IN OPERE - TEMPERANTIA IN PRETIO

APUD

SOCIETATEM EDITRICEM ROMANAM

ROMA - Via delle Coppelle, 35 - ROMA

excerpta ex Commentario VOX URBIS veneunt, quae sequuntur:

SATURIO

COMOEDIA = = = =

= = = = JOANNIS

B. FRANCESIA =

LATINIS VERSIBUS CONSCRIPTA

ET IN TRES ACTUS DISTRIBUTA

= EDITIO ALTERA =

VEN. LIBELL. 1.00

TARCISIUS

ACTIO DRAMATICA =

= = = = JOANNIS

B. FRANCESIA =

VERSIBUS SENARIIS CONSCRIPTA

= = = = = = = =

= EDITIO ALTERA =

VEN. LIBELL. 0.50

ARRAE GORGONIAE

= = = = MILESIA FABULA = = = =

JOACHIM ANTONELLI COSTAGGINI

VEN. LIBELL. 0.60

QUAELIBET OPERA EDENDA SUSCIPIUNTUR

Ann. XIV.

ROMAE, Mense Augusto MCMXI

Num. VIII.

VOX VRBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

Semel in mense prodit

CONDIDIT ARISTIDES LEONORI EQUES

POSSIDET ATQUE ADMINISTRAT SOCIETAS EDITRIX ROMANA

Premium annuae subnotationis, est:

In Italia: Libellarum **6**

ubique extra Italiam: Lib. **9** (Doll. **1,80**; Sch. **7**; M. **7**; Rubl. **4**; Coron. **9**)

ANTE SOLVENDUM ET RECTO TRAMITE MITTENDUM

AD SOCIETATEM EDITRICEM ROMANAM

ROMA — Via delle Coppelle, 35 — ROMA

SUBNOTATIO EXTRA ITALIAM FIERI POTEST:

IN RUSSIA

Gebethner et Wolf
Varsaviae Polonorum
Rakiewskie Przedmiescie, 15

IN ANGLIA

apud
"Kronika Rodzinna .."
Varsaviae Polonorum
Krakowskie Przedmiescie, 6.
—
Burns and Oates
London W.
28, Orchard Street.

IN CANADA

apud
Librairie Granger Frères
Montreal
1699, Rue Notre-Dame